

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจะศึกษาถึงปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษา 11 โดยผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามกับตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 162 คน และได้รับแบบสอบถามคืนมา จำนวน 133 ชุด คิดเป็นร้อยละ 82.09 นำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติ โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าซี (Z-test)

สรุปผลการวิจัย

1. รายละเอียดทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับครูพลศึกษาโรงเรียนประจำจังหวัด และประจำอำเภอ

ครูพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นชายมากกว่าหญิง มีอายุระหว่าง 26-30 ปี ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง วิชาเอกพลศึกษา มีประสบการณ์ในการเป็นครูระหว่าง 1-5 ปี และทำการสอนทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา โดยสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย จำนวนชั่วโมงที่ทำการสอนในแต่ละสัปดาห์ ระหว่าง 16-20 ชั่วโมง โรงเรียนที่ทำการสอนส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนสหศึกษา

2. คำนจุกประสงค์รายวิชาในหมวดวิชาบังคับ

2.1 วิชาเย็คหุยน 1,2 ครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัด และประจำอำเภอ มีความคิดเห็นว่า สามารถสอนให้บรรลุจุกประสงค์ในระดับมาก คือ ให้มีคุณลักษณะต่าง ๆ เช่น ความกล้า ความเชื่อมั่นในตนเอง ให้รู้ถึงคุณค่าและเห็นความสำคัญของการนำเย็คหุยนไปใช้ในชีวิตประจำวัน ให้มีความรู้และทักษะขั้นพื้นฐานและขั้นสูงของเย็คหุยน และสามารถนำไปใช้ในการออกกำลังกายใค้อย่างปลอดภัย

2.2 วิชาเทเบิลเทนนิส 1,2 ครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัดและประจำอำเภอ มีความคิดเห็นว่า สามารถสอนให้บรรลุจุดประสงค์ในระดับมาก คือ ให้มีความรู้ ความเข้าใจขั้นพื้นฐาน ระเบียบข้อบังคับ และกติกาการแข่งขัน ให้มีคุณลักษณะต่าง ๆ เช่น ความร่วมมือ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความสามารถในการตัดสินใจ และความสุ่มรอบคอบ ให้มีความรู้ ทักษะขั้นพื้นฐานและขั้นสูงของเทเบิลเทนนิส และสามารถนำไปใช้ในการออกกำลังกายได้อย่างปลอดภัย

2.3 วิชากรีฑา 1,2 ครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัดและประจำอำเภอ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า สามารถสอนให้บรรลุจุดประสงค์ในระดับมากทุกข้อ

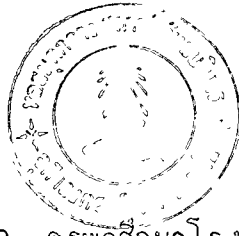
2.4 วิชากระบี่ 1,2 ครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัดและประจำอำเภอ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า สามารถสอนให้บรรลุจุดประสงค์ในระดับปานกลางทุกข้อ

2.5 วิชาบาสเกตบอล 1,2 ครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัดและประจำอำเภอ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า สามารถสอนให้บรรลุจุดประสงค์ในระดับมากทุกข้อ

2.6 วิชาตะกร้อ 1 ครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัดและประจำอำเภอ มีความคิดเห็นว่า สามารถสอนให้บรรลุจุดประสงค์ในระดับมาก คือ ให้มีความรู้ ความเข้าใจขั้นพื้นฐาน เข้าใจในระเบียบข้อบังคับและกติกาการเล่นตะกร้อ

3. ปัญหาการสอนตามหลักสูตร

3.1 วิชายี่หุบ 1,2 ครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัดและประจำอำเภอ มีความคิดเห็นว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นระดับมากไม่มี แต่ปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ส่วนครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอมีความคิดเห็นว่า การสอนวิชายี่หุบ 1 ที่มีปัญหาในระดับมาก คือ การตั้งจุดประสงค์ยากเกินไป

3.2 วิชาเขียน 2 ครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัด มีความคิดเห็นว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นระดับมากไม่มี แต่ปัญหาล้วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง เท่านั้น ส่วนครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอ มีความคิดเห็นว่า การสอน วิชาเขียน 2 ที่มีปัญหาในระดับมาก คือ อุปกรณ์และสถานที่ไม่เพียงพอ

3.3 วิชาเทเบิลเทนนิส 1 ครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำ จังหวัด มีความคิดเห็นว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นระดับมากไม่มี แต่ปัญหาล้วนใหญ่อยู่ในระดับ ปานกลางเท่านั้น ส่วนครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอ มีความคิดเห็นว่า การสอนวิชาเทเบิลเทนนิส 1 ที่มีปัญหาในระดับมาก คือ มีจุดประสงค์มากเกินไป สถานที่ และอุปกรณ์ไม่เพียงพอ

3.4 วิชาเทเบิลเทนนิส 2 ครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำ จังหวัด มีความคิดเห็นว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นระดับมากไม่มี แต่ปัญหาล้วนใหญ่อยู่ในระดับ ปานกลางเท่านั้น ส่วนครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอ มีความคิดเห็นว่า การสอนวิชาเทเบิลเทนนิส 2 ที่มีปัญหาในระดับมาก คือ สถานที่ไม่เพียงพอ

3.5 วิชากรีฑา 1 ครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัด มีความคิดเห็นว่าปัญหาล้วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย ส่วนครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา ประจำอำเภอ มีความคิดเห็นว่า การสอนวิชากรีฑา 1 ที่มีปัญหาในระดับมาก คือ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ

3.6 วิชากรีฑา 2 ครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัด มี ความคิดเห็นว่า ปัญหาล้วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ส่วนครูพลศึกษาโรงเรียน มัธยมศึกษาประจำอำเภอ มีความคิดเห็นว่า การสอนวิชากรีฑา 2 ที่มีปัญหาในระดับมาก คือ ไม่สามารถจัดและประเมินผลตามจุดประสงค์ได้

3.7 วิชากระบี่ 1 ครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมประจำจังหวัด และ ประจำอำเภอ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าปัญหาล้วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

3.8 วิชากระบี่ 2 ครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัด และ ประจำอำเภอ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ปัญหาการสอนอยู่ในระดับปานกลาง

3.9 วิชาบาสเกตบอล 1 ครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัด มีความคิดเห็นว่า ปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอ มีความคิดเห็นว่า การสอนวิชาบาสเกตบอล 1 ที่มีปัญหาในระดับมาก คือ นักเรียนไม่มีแบบเรียน สถานที่ไม่เพียงพอ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ

3.10 วิชาบาสเกตบอล 2 ครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัด และประจำอำเภอ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

3.11 วิชาตะกร้อ 1 ครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัด มีความคิดเห็นว่า ปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอ มีความคิดเห็นว่า การสอนวิชาตะกร้อ 1 ที่มีปัญหาในระดับมาก คือ นักเรียนไม่มีแบบเรียน

3.12 วิชาตะกร้อ 2 ครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัด มีความคิดเห็นว่า ปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอ มีความคิดเห็นว่า การสอนวิชาตะกร้อ 2 ที่มีปัญหาในระดับมาก คือ การตั้งจุดประสงค์ยากเกินไป นักเรียนไม่มีแบบเรียน อุปกรณ์ไม่เพียงพอ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยนี้ ครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัด และประจำอำเภอ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า จุดประสงค์ของหลักสูตรของแต่ละวิชาในหมวดวิชาบังคับ สามารถสอนให้บรรลุผลในระดับมาก ทั้งแสดงว่า การจัดจุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน และสอดคล้องกับความเห็นของวิลกูธ (Willgoose) ที่กล่าวไว้ว่า "จุดประสงค์ของหลักสูตรที่เขียนไว้นั้น ควรจะมีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน"¹

¹Carl E. Willgoose, The Curriculum in Physical Education (Englewood Cliff; N.J. : Prentice-Hall, 1974), p. 76.

ส่วนปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาบังคับนั้น ผลการวิจัยพบว่า มีปัญหาในระดับมาก เฉพาะครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอเท่านั้น ปัญหาเหล่านี้ได้แก่

1. การตั้งจุดประสงค์ยากจนเกินไป ในวิชายี่คหยุ่น 1 ตะกร้อ 1 การตั้งจุดประสงค์มากจนเกินไปในวิชา เทเบิลเทนนิส 1 การไม่สามารถวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์ได้ในวิชากรีฑา 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอนั้น อาจจะมีพื้นฐานและทักษะทางด้านกีฬาน้อย อันเนื่องมาจากนักเรียนส่วนใหญ่จะจบมาจากโรงเรียนประชาบาลในชนบท ซึ่งขาดอุปกรณ์สถานที่ บุคลากร และการเรียนการสอนพลศึกษา ทำให้นักเรียนนั้นมีความพร้อมน้อยกว่านักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัด ซึ่งเป็นนักเรียนที่จบมาจากโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งมีมาตรฐานทางการสอนและมีอุปกรณ์สถานที่และบุคลากรอย่างพร้อมเพียง ดังนั้น โรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอ จึงมีปัญหาดังกล่าวแล้ว

2. cánุอุปกรณ์และสถานที่ มีปัญหามากในวิชายี่คหยุ่น 2 เทเบิลเทนนิส 2 กรีฑา 1 ตะกร้อ 2 โดยเฉพาะวิชายี่คหยุ่น 2 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชจร คังสุวรรณรังษี ซึ่งพบว่า "ปัญหาอุปกรณ์และสถานที่ของวิชายี่คหยุ่น คือ อุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน เบาะสกปรกและชำรุดเร็วกว่าที่ควร เพราะไม่มีที่เก็บรักษา นักเรียนไม่สามารถนำเบาะออกมาฝึกซ้อมได้ สถานที่เรียนไม่เหมาะสมไม่มีโรงฝึก หรือสถานที่เฉพาะในการเรียนการสอนวิชายี่คหยุ่น"¹ นอกจากนี้ กองวิจัยทางการศึกษากกรมวิชาการได้ทำการวิจัยเรื่องการประเมินผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 ในปีการศึกษา 2522 ผลการวิจัยปรากฏว่า "ครูและผู้บริหารเห็นว่า หลักสูตรนี้มีคุณค่าเหมาะสมดีแล้ว องค์ประกอบที่ทำให้การใช้หลักสูตรบรรลุผลน้อยกว่าที่ควร คือ โรงเรียนขาดความพร้อมทางวัสดุอุปกรณ์และครูยังขาดความรู้และทักษะในการจัดกิจกรรม

¹ ชจร คังสุวรรณรังษี, "ปัญหาการเรียนการสอนวิชายี่คหยุ่นในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524).

การเรียนการสอนรวมทั้งการวัดผลและประเมินผล"¹ โรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอ เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก งบประมาณแต่ละปีค่อนข้างจำกัด ดังนั้น การที่จะแบ่งงบประมาณ เพื่อซื้ออุปกรณ์ทางค่านักก็พำกมีน้อย ทำให้อุปกรณ์ไม่เพียงพอสำหรับนักเรียน ส่วนทางค่าน สถานะนั้นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอยังไม่มีโรงฝึกพลศึกษา และสถานที่ที่มีอยู่ก็ไม่สามารถที่จะบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมเพื่อใช้การเรียนการสอนได้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าอุปกรณ์บางอย่างอาจดัดแปลงหรือจัดทำขึ้น โดยจัดหาวัสดุในท้องถิ่นที่มีราคาถูก ซึ่งอาจจะสามารถช่วยเหลือปัญหาทางค่านนี้ให้คล่องไ้และ เกิดความเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ดังที่ วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ ไ้กล่าวไว้ในเอกสารประกอบการเรียนการสอนว่า "โรงเรียนควรจะได้จัดอุปกรณ์และวัสดุสำหรับกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ เหล่านั้นให้เพียงพอทุกกิจกรรม ถ้าโรงเรียนไ้มีการสอนกิจกรรมพลศึกษาอย่างเดียวกัน หลายห้องเรียน จำนวนอุปกรณ์ในกิจกรรมนั้นควรเพิ่มขึ้นตามส่วน"²

ส่วนปัญหานักเรียนไม่มีแบบเรียนในวิชาบาสเกตบอล 1 นั้น อาจจะมีสาเหตุหลายอย่าง คือ

1. โรงเรียนไม่เห็นความสำคัญของการใช้ตำราเรียนในวิชาพลศึกษา จึงไม่ไ้จัดให้มีตำราเรียนขึ้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวิชาบาสเกตบอล 1 ซึ่งต้องการความรู้ในค่านกติกาที่เป็นรายละเอียดมากกว่าวิชาอื่น ๆ
2. ทางค่านเศรษฐกิจของนักเรียน ซึ่งนักเรียนจะขาดทุนทรัพย์ในการซื้อหนังสือดังกล่าว

¹คณะวิจัยหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอนมัธยมศึกษา, "การประเมินผล การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 ในปีการศึกษา 2522," วารสารการวิจัยทางการศึกษา (มีนาคม 2523) : 82-87.

²วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ, "การจัดและดูแลรักษาอุปกรณ์และวัสดุในวิชาพลศึกษา" เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาหลักสูตรพลศึกษา (อค์สำเนา).

ข้อเสนอแนะ

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจะได้เพิ่มงบประมาณให้แก่โรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอ เพื่อจัดซื้ออุปกรณ์กีฬาและปรับปรุงสถานที่ให้เพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนนักเรียนซึ่งจะเป็นการทำให้การสอนบรรลุผลตามจุดประสงค์ได้มากยิ่งขึ้น
2. ศึกษานิเทศก์ทางค่านพลศึกษาของเขตการศึกษา ควรจะได้เพิ่มบทบาทในการนิเทศแก่ครูพลศึกษามากยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น
3. ครูพลศึกษาควรหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อจัดหาคักแปลงสถานที่เพื่อใช้ให้เกิดประโยชน์ และผลิตอุปกรณ์ที่จำเป็นเพื่อใช้ในการสอน ทั้งนี้โดยใช้วัสดุราคาถูกในท้องถิ่น
4. ครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำอำเภอ ควรจะได้ปรับปรุงจุดประสงค์ให้สูงขึ้นและลดจำนวนจุดประสงค์ตามหลักสูตร รวมทั้งคักแปลงวิธีการสอน เพื่อให้บรรลุผล เช่นเดียวกับโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรจะได้มีการวิจัยในเรื่องนี้เพิ่มขึ้นในทุก เขตการศึกษา เพื่อที่จะได้นำมา เปรียบเทียบและหาข้อแก้ไข เพื่อจะได้หาวิธีการใช้หลักสูตรนี้ให้บรรลุผลมากยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย